

בס"ד ו' אייר ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 18: 54
צאת השבת - 19: 46
רבנו תם - 20: 35
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 909
@ ביום ראשון בערב מתחילין "ברכת הלבנה".
@ ניתן להקדיש את העלון ושיעורי הלויין לרפואה, ברכה והצלחה, זיווג הגון, זרע בר קיימא או להבדיל לעיני יקירכם. טל' המערכת: **054-7743834**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפטי"דון: "י"הו דבר"
(יחזקאל כ')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

אחרי מות - קדושים

בדוק ומנוסה-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית ב"אוהל-מועד"
השיעור בלויין יחל ב- 21:30

השבת כא' לעומר, פרקי אבות - פרק ב' מצייתי הפרשה: **אחר מות:**

- ← הוראות לכהן הגדול בהכנסו לקודש הקודשים.
- ← דיני יום הכיפורים.
- ← אסור שחיטת חוץ.
- ← איסור אכילת דם ומצוות כיסוי הדם.
- ← חזרה על דין האוכל נבלה וטריפה.
- ← אזהרה להתרחק מכל תועבות עבודה זרה.
- ← טהרת המשפחה.
- ← התרחקות מכל המעשים המגונים של תושבי ארץ כנען.

קדושים: הציווי להיות קדושים.

- ← הזכרת מצוות רבות שבין אדם לחברו, ובין אדם למקום.
- ← האזהרה לשמוע בקול ה', כי אם לא כן ה' יגלה אותנו לחוץ-לארץ.
- ← ציווי על חובתנו להיות קדושים ושונים מאומות העולם.

"קדושים תהיו" אמר רב סימון: מי הוא זה מלך הכבוד - זה מלך שחלק מכבודו ליראיו (מדרש תהלים מז, כא). **הקב"ה נקרא מלך הכבוד**, בגלל שמחלק מכבודו ליראיו, ללמדנו: מי נקרא מכובד 'מלך'? זה המכבד את זולתו.

"זחי בהם" (יח ה) האדמו"ר הייבית ישראל" מגור היה אומר בדרך צחות: **מנין שאסור לעבור ברמזור אדום?** שנאמר: **"ויאמר אליו אדום לא תעבור ביי" (במדבר כ יח).** ויש להוסיף על כך את המשך הכתוב **"פן בחרב אצא לקראתך"** כלומר אם תעבור באדום, **"בחרב אצא לקראתך"** **עול להביא לתאונה חס ושלום.** ועוד נראה לרמוז בפסוק **"אדם לא"** כלומר אל תחצה באדום. **"תעבור ביי", "בני" ראשי תיבות: ברמזור ירוק.** וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא!

"ואהבת לרעך כמוך אני ה'" הקב"ה אומר שאיך שאתה מתנהג עם חברך כך אני יתנהג אתך. (אוצר החיים).

אומר ה"שפת אמת" שמצוה זו קשה מאוד ולכן מסיים הפסוק **אני ה'**, שאם תרצה לקיימה באמת **אני יסייע בידיך.** **"ואהבת לרעך כמוך"** זה כלל גדול בתורה" לדאוג לחברך שיעלה בתורה זה **נקרא אהבת רעך כראוי.**

"כא תקבל' הרש" **חוש ר"ת חיים רעים שלך.** שאפילו אם יש לך יום רע אסור לקלל. (הש"ד)

הסידו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

פינת הניבים והפתגמים
לב חכם ונבון = איש תבונה בעל פינה .
דוגמה: לא רבים הם האנשים בעלי תפקידים בממשל שאפשר להגדירם כבעלי לב חכם ונבון.
מקור: הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר פמוך לא-הנה לפניך ואחריו לא-יקום פמוך [מלכים א ג יב]. (ניבונכו)

מידת הענווה

שנינו בפרקי אבות, משה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע. ולכאורה, היה נכון לומר, משה קיבל תורה "מאת ה'", שהרי לא הר סיני נתן למשה את התורה. וביאר מרן רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, כי יש להסביר את הענין על פי מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה במדרש, שהמלאכים הממונים על אלה ההרים, רצו מאד שהתורה תינתן על ההר שבאחריותם. ויש בזה עוד פירושים שונים, תבו בא מבית אלים, וכרמל בא מאספמיא. אמר להם הקדוש ברוך הוא, "למה תרצדון הרים גבנונים ההר חמד אלהים לשבתו אף ה' ישכון לנצח". כלומר, למה תעשו דין עם הר סיני, והרי כולכם בעלי מומים ("גבנונים") לעומת הר סיני. כלומר, קורא הקדוש ברוך הוא לכל ההרים הגאים, בעלי מומים. וסיני שאינו גאה, אלא עניו, שהוא נמוך מכל ההרים, נחשב שאינו בעל מום לעומתם. ומכאן אמר רב אשי, כל המתיהר, הרי הוא בעל מום.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

ההתקשרות לתורה, בידיעה שהיא תורת ה' שנתן לעם ישראל, היא מגמה ראשית בכל חינוכו. התקשרות זאת, צריכה להיות גם בשכל, בלב, בשמחה, בערנות, בהתענינות. לא דינו בידיעות מפוזרות, "ישבות".
אנו צריכים לשים לב "לפוס" את כחות החיים שהולכים ומתפתחים אצל הילדים - הרצינות, ההתענינות והשמחה. למלאם בתכניה של תורה, שזה המזון הטבעי לכחות אלו. ולאידך, לשים לב שתכני התורה שאנו מלמדים יפנו אל הכחות האלו, וכך ייקלטו יותר ויופנמו יותר.
לצורך זה, ניתן לפעול בכמה אמצעים. ראש וראשון - המלמד עצמו צריך להשתדל להיות כך. להתחיל ביראת שמים, להתבונן במה שמברכים: "אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו". לשים לב, לפני שהוא מלמד למה שהוא עתיד ללמד; שהדברים "ידברו" אליו טרם שהוא דורש זאת מתלמידיו. וכבר אמרו חז"ל: מי שיש בו יראת שמיים - דבריו נשמעים.
כמו כן, כדאי לספר מדי פעם - בעדינות, בנינוחות, "מהלב" סיפורים על שקידת תורה ואהבת תורה, יראת ה' ואהבתו, אהבת ישראל, סיפורים על גדולי ישראל וכד'. זה טוב מצד עצמו וגם יוצר "אווירת רקע" מתאימה.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה
כינאזל כריאזל
בן עדנה הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנה הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו ועל וירון נחת מיוצאי חלציהם.

מרכה והצלחה
לאלי ועליה מוסאי
שיתברכו בבריאות, ואשר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות שיתגשמו משאלות ליבם לטובה וירון נחת מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה
לאברהם מוסאי
בן מרגלית הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנה הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות עם רעייתו שרונה וירון נחת מיוצאי חלציהם.

כל הישועות והברכות
לפי"ו ושרה לארי הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באשר ופרנסה טובה לשנים רבות וטובות להבדיל לעי"נ סולטנה בת גולשן ז"ל ולעי"נ רחמים בן איבז ז"ל

רפואה שלימה
כשישיגה ועל"כ
בת חנה מנב"ת
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה גדעון וזיווג הגון לילדיהם

מרכה והצלחה
לסיני ומהנז ישראל
על הסינוע לזיכיו הרבים שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירון נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה זיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם

רפואה שלימה
להודיה-חיה
בת אסתר
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות נא להתפלל לרפואתה

מרכה והצלחה
לאפרת-בתי ואופיר
שייזכו להולדת הבן יה"י שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שתתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה לדניאל ושמחה דודי ולמשפחה שטיינר נחת משאלות מוכדיהם

מרכה והצלחה
לאהרון וצביה גרפי
וכל משפחתם שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירון נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו משאלות ליבם לטובה. הגון לילדיהם

מרכה והצלחה
לאדיר כהן
וכל משפחתו שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירון נחת מכל יוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

רפואה שלימה
ללידה הרובי
בת מרי מנב"ת
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה יצחק הי"ו

מרכה והצלחה
ליהודה ומיכל דוכן
על הסינוע לזיכיו הרבים שיזכו לפרנסה טובה ורפואה שלימה וירון נחת מכל יוצאי חלציהם זיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם ולהבדיל לעי"נ אפרים שלום בן זכריה ז"ל

רפואה שלימה
לחיים דניאל
בן יהודית הי"ו
הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות נא להתפלל לרפואתו

רפואה שלימה
לעי"נ הישר והענו
רחמים (רמון) אברהם ז"ל
בן יחזקאל ואוסנת שיחיו נפטרי יא' באייר

רפואה שלימה
לעי"נ הצנוע והענו
חיים גרפי ז"ל
בן אברהם ז"ל ו' אייר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :
שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורנו הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו אלה בניאן בת אורה מנב"ת

לעניי-לוי :
משה אליאס בן רבקה ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל משאלה בן-יהודה בן נרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל סולטנה נסימי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הכשר על סבון ומוצרי קוסמטיקה

שאלה : האם מותר לרחוץ או למרוח קרם, שמעורב בתוכו מרכיבים לא כשרים? והאם יש צורך בהכשר למוצרי קוסמטיקה?

תשובה : בדרי רבינו תם : גבי יום הכפורים, שאסור באכילה, בשתייה ובסיכה (כלומר, מריחת שמן וכדומה), כתבו התוספות במסכת יומא (דף עז.) בשם רבינו תם, שאף על פי שלגבי יום הכפורים, גזרו חכמים שאסור לסוך, כשם שאסור לשתות, מכל מקום לגבי שאר האיסורים, כגון איסור אכילת חלב או שומן בהמות טמאות, אין איסור לסוך בהם. ואף על פי שהאוכל חלב חייב כרת, מכל מקום כיון שמותר ליהנות מהחלב, מותר גם לסוך בו. ורק לגבי יום הכפורים אסורה הסיכה כשם שאסורה השתייה.

דעת הרשב"א והארחות חיים

ויש מרבתינו הראשונים שהחמירו בדבר, וכתבו שדוקא סיכה או רחיצה שהיא לצורך רפואה, מותרת בדברים האסורים, אבל רחיצה או סיכה של תענוג (כמו שימוש בסבון או קרם שיש בו מרכיבים מן החיל), אסורה בכל דבר שאסור באכילה, כשם שסיכה אסורה ביום הכפורים. ומרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, האריך בזה, והביא את מחלוקת הפוסקים בדין זה. שיש אומרים שמותר לסוך בכל דבר אסור, כגון חלב, ויש אומרים שאין להקל בדבר.

סברת מרן זצוק"ל, לגבי מוצר הפסול לאכילה :

ומכל מקום, לגבי סבון או קרם גוף וכדומה, העשויים מחלב או משומן של בהמות טמאות וכיוצא בזה, כתב מרן זצוק"ל (בשו"ת יחווה דעת חלק רביעי סימן מג), שיש לומר, שמאחר וטעמם של המוצרים הללו פגום מאד, ואי אפשר לאכלם, אין איסור להשתמש בהם לכל הדעות. (למדנו כן בגמרא במסכת עבודה זרה דף סח. שכל דבר איסור שאינו ראוי למאכל כלל, אינו בכלל האיסור).

דברי הרמב"ם, וביאור דבריו :

וכן פסק הרמב"ם (בפ"ד מהלכות מאכלות אסורות), "שהאוכל מאכל איסור לאחר שהסריח והבאיש, ובטל מאוכל, הרי זה פטור".

אמנם יש מרבתינו האחרונים שפירשו בדעת הרמב"ם, שמה שכתב שהאוכל מאכל איסור לאחר שהסריח "פטור", הכוונה בזה שהוא פטור מעונש מן התורה, אבל בכל זאת יש בדבר איסור מדרבנן (מגזרת חז"ל). כמו שלמדנו בהלכות פסח, שאסור לאכול פת חמץ, אפילו אם נחרכה ונמאסה לגמרי ממאכל כלב. ואיסור זה הוא מדרבנן.

ובכל זאת כתב מרן זצוק"ל, שלגבי סיכה או מריחת קרמים וסבון העשויים ממוצרים טמאים, יש להקל, מאחר ולדעת רבינו תם מותר לסוך אפילו בחלב ממש, שלא נפסל ממאכל. ואפילו לדברי החולקים על רבינו תם, בדבר שהוא פגום לגמרי, גם הם יודו להקל בזה.

לפיכך למעשה, מותר לסוך בסבון ולמרוח קרמים שאין עליהם הכשר, אפילו אם ידוע בוודאות שיש בהם מרכיבים מן החי האסורים באכילה. אבל אין להתיר מריחת שומן האסור באכילה שלא נפסל למאכל אלא לרפואה או במקום צער. (מרן 1)

מכל מלמד" השכלתי

"בזאת יבוא אהרון אל הקודש..."

בתפילת מוסף של הימים הנוראים אומרים: "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה", ובמחזור מעל המילה תשובה כתוב צום מעל תפילה כתוב קול, ומעל צדקה כתוב ממון. "צום" בגימטריא 136, "קול" בגימטריא 136 וגם "ממון" בגימטריא 136 הכל 408 גם הגימטריא של "זאת" 408. לפי זה דורשים הפסוק: "בזאת יבוא אהרון אל הקודש..." באיזו זכות בא הכהן אל הקודש לבקש כפרה על עם ישראל? ב"זאת", בזכות ה'צום קול ממון'. דבר זה מרומז גם בתוך פרק "לדוד ה' אורי וישע"י (תהלים כז) הנאמר על ידינו בחודש אלול: "אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח", "בזאת", היינו בתשובה, בתפילה ובצדקה. הם אלו שבכוחם לעזור ובהם יש לבטוח. (ומתוק האור)

תָּבַל או תִּבֵּל, מה ההבדל?

יש מילת "תָּבַל" שבפרשה = שפירושה תועבת משכבי אישה עם בהמה. ויש מילת "תִּבֵּל" = שפירושה עולם. הניקוד שונה (אחד בסגול והשני בצירי) וגם הטעם שונה (האחד מלרע והשני מלעיל). ואם לא מבחין ביניהם הרי שלקבלת שבת יישמע כאילו אומר: "ישפוט תבלי בצדק" שאם אמר מלמעיל (הטעם על האות ת') ישמע שמתכוון ח"ו לתועבת אישה עם בהמה... וכאן הכוונה היא = עולם...

כל פעם שכתוב "שַׁבְּתִי" = חסר אות ו'

"אִישׁ אָמַן וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת-שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ." כל שַׁבְּתִי שבתורה - חסרות אות ו'. מדוע? שכל מי שמקבל עול השבת - מעבירין ממנו טרחות ששת ימי בראשית. (מדרש חסרות ויתרות). שש פעמים מופיעה מילה זו בתנ"ך:

א. וְאֶתָּה דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, אֶף אֶת שַׁבְּתִי, תִשְׁמְרוּ: כִּי אוֹת הוּא בְּיָנִי וּבְיַנְיָכֶם, לְדַרְתֵּיכֶם... (שמות, לא, ג)

ב. אִישׁ אָמַן וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת-שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ: אֲנִי, ה' אֱלֹהֵיכֶם. (ויקרא יט ג')

ג. אֶת-שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ, וּמִקַּדְשֵׁי תִירָאוּ, אֲנִי ה'. (ויקרא יט ל')

ד. אֶת-שַׁבְּתִי תִשְׁמְרוּ, וּמִקַּדְשֵׁי תִירָאוּ: אֲנִי, ה'. (ויקרא כב ב')

ה. וַיִּמְרוּ בֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, בְּחֻקוֹתֵי לֹא-הִלְכוּ וְאֶת מִשְׁפְּטֵי מֵאִסּוֹ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶתֶּם הָאֲדָם וְחַי בְּהֶם, וְאֶת-שַׁבְּתִי, חָלְלוּ מְאֹד; וְאָמַר לְשַׁפְּד חֻמְתֵּי עֲלֵיהֶם, בְּמִדְבָּר לְכֻלֹּתֶם. (יחזקאל כז ג')

ו. קַדְשֵׁי בְּזִית, וְאֶת-שַׁבְּתִי, חָלַלְתָּ. (יחזקאל כב ג')

כריות לא מדברות

אם הכרית של ישראלה פרץ, יכולה היתה לדבר, הייתם שומעים ממנה תפילה וזעקה מן הלב. הכרית של ישראלה פרץ אם שלושה ילדים (האחרון מבניה, אז, תינוק בן יומו) עברה חוויות לא מעטות של דמעות, תחנונים ובקשות לקב"ה במשך חודשים ארוכים של אֶחָמָה ובלחות.

צריכות הנשים היולדות להודות לקב"ה השכם והערב, על היציאה מסכנת הלידה בבריאות איתנה של נפש וגוף. כשישראלה ילדה את בנה השלישי מיכאל, הכל היה תקין. מיכאל קיבל ציון גבוה מיד עם היוולדו, משקלו 4.5 ק"ג בלי עין הרע, הלידה היתה קלה ומיד לאחר מכן הובל מיכאל למחלקת התינוקות ואמו הלכה לנוח במחלקת יולדות.

לאחר שש שעות שינה עמוקות התעוררה ישראלה וביקשה לקום מן המיטה. זה לא כל כך הלך. הרגליים היו כבדות עליה, והידיים עוד יותר. היא ניסתה להזיז אצבעות, אבל זה הלך בקושי. אחרי שעה ניסתה שוב לקום, אך אבוי, חוץ מהראש שנע ימינה ושמאלה, ושאר חושיו, כל הגוף היה מאובן ומשותק.

הזעקה המבוהלת של ישראלה הדהדה מקצה המחלקה והגיעה עד לחדרי הניתוח. צעקה-זעקה של שוד ושבר, בהלה, חרדת מוות מפני הבאות.

ישראלה, מורה בכירה בבית ספר מכוונד במרכז הארץ, אשה כשרונית ורב-פעלים, נחשפה לראשונה בחייה לשיתוק של הגפיים. היא, שהיתה הרוח החיה, מצוייה עכשיו בתחושה משפילה של כלי אין חפץ בו...

והרופאים? לאחר בדיקות ארוכות נותרו פעורי פה וחסרי אונים. גם רופאים מומחים שהוזעקו מחו"ל לא הצליחו לאבחן מה מקור הבעיה, האם זה וירוס, חיידק חצי-סורף, או קריסת מערכת העצבים, פגיעה מוחית? תמהון ושיתוק מקצועי אחז בהם.

לאחר שבועיים של נסיונות טיפוליים, איבחנום ובדיקות שונות הועברה ישראלה פרץ שבורה לבית לוינשטיין. מיכאל התינוק נשאר אצל סבתא. ישראלה היתה רוויה געגועים פוצעים. בעלה גלעד, איש טוב ירא שמים וחרוץ לא עזב אותה לרגע, ופיו מלא מילות עידוד ואופטימיות, כמו שבעל יהודי צדיק צריך להיות. "משותק לנו הגוף" לחש גלעד לרעייתו, "אבל אין לי ספק אשתי, שישועה קרובה לבוא".

ישראלה פרצה בבכי תמרורים. שלושה חודשי שיתוק מוחלט היו כבדים מנשוא. כוחות נפש עצומים נדרשו לה כדי לומר לגלעד את המונולוג הבא "גלעד, אתה עדיין איש צעיר, ועתידך לפניך, יש לנו שלושה ילדים מתוקים שצריך לגדל. אני מחוץ למשחק החיים. אני רק ראש בלי גוף, ובשביל לגדל ילדים ולבנות משפחה צריך גם גוף. הקב"ה נטל ממני את הגוף, זה רצון השם ואני מקבלת גזירה זו באהבה עד כמה שביכולתי... אתה בעל צדיק ואיש נפלא ויקר, אבל אני מאפשרת לך לבנות חיים אחרים גלעד, בלעדי".

ישראלה בלעה את דמעותיה וליבה נכמר בקירבה, אבל היא הרגישה שזו האמת לאמיתה, וכי אין זה הוגן וצודק להעמיס על גלעד גם אותה, החולנית והמשותקת... "אני עד יום מותי אשאר בעלך" ענה גלעד "את עוד תלכי על הרגליים... חידלי מדברי ההבל הללו...".

בחדר של ישראלה היו עוד שלוש חולות בתהליך של שיקום. האחות, מירב, אשה צעירה עיוורת. השניה, נורית חולת טרשת נפוצה, והשלישית, נוגה, פצועת תאונת דרכים צולעת קשה שאיבדה את יציבותה הנפשית

במידת מה, ועסקה ברקימת כריות. כשישראלה הגיעה למחלקה היא העניקה לה כרית במתנה "את חברה שלי" אמרה נוגה, "תניחי ראשך על הכרית, ובעז"ה תבריא".

ישראלה החלה לדבר עם הקב"ה: "אבא שבשמים, אני יודעת שאני לא צדיקה גדולה, ואין לי ספק שהשיתוק הוא גזירה מתוך רחמים. אבל יש לי תינוק קטן בבית. שעוד לא ליטפתי, שלא חיבבתי. מיכאל שלי עדיין לא חש מגע על אמא חמימה. למה? למה אבא שבשמים? אולי תרחם עלי ובמקום משותקת 100% תהפוך אותי לעיוורת כמו מירב. נכון היא עיוורת, אבל היא יכולה לחבק את ילדיה... ואם לא עיוורת אז אולי תחליף את השיתוק הנורא שלי בטרשת נפוצה, כמו שיש לנורית. נכון, זו מחלה סופנית, אבל לפחות עכשיו נורית יכולה לשחק עם ילדיה... או אולי לחילופין אבא שבשמים, אני אפילו מוכנה לאבד את היציבות הנפשית כמו נוגה, לפחות היא אמא עם רגשות ויכולת לחבק, לנשק... כמה נורא להיות משותקת, חסרת אונים...". והכרית של ישראלה "הפְּנִימָה" וספגה הכל.

"אבא שבשמים... אתה הרי יודע מה טוב ומה נכון בשבילי... עשה בשבילי רק מה שמגיע לי... רק לי, לא רוצה משל אחרים". וגם את זה שמעה הכרית. ותפילה זו בקעה רקיעים. למחרת הגיע לבית לוינשטיין דר' ארנולד סקופשטיין מהולנד מומחה בעל שם עולמי. הוא בדק את ישראלה במשך שעה ארוכה, עיין בתיק הרפואי ואמר: "השיתוק שלה זו תופעה חולפת, לפי הערכתי זה ייעלם והיא תבריא תוך חודשיים או שלושה חודשים". המילים החמות היו כמים צוננים לנפשה העייפה של ישראלה. לראשונה היא שומעת מומחה שמשמיע עתיד ורוד.

אח"כ כשהגיע גלעד עם אחותו נחמה לביקור, הוא שמח לשמוע את אבחונו של דר' סקופשטיין. לפתע נעורה בו תקווה שניתן לקצר את הזמן. הוא חיכה לרגע שבו חברותיה לחדר של ישראלה תלכנה לחדר האוכל.

הוא נעל את הדלת פנה לישראלה ואמר "ישראלה את בריאה. לבי אומר לי שהגזירה בוטלה. דר' סקופשטיין איננו מדבר מגרוננו, זו בת קול משמים, קומי עכשיו מהמיטה!!!!".

ישראלה היתה המומה. "קומי" צעק גלעד "את בריאה!!! זהו, עכשיו זה זמן של רחמים". הוא ביקש מאחותו נחמה לאחוז בידיה של ישראלה ולסייע לה לשבת. ישראלה לא האמינה, לפתע נוסכו בה כוחות טמירים, היא צבטה את רגליה וחשה בכאב דקיק... כאב שחודשים ארוכים נעלם ממנה.

נחמה סייעה לה לעמוד והיא התחילה לגרור רגליים... נשענת על קירות וכיור ודלת. לא יאומן, אבל מתקדמת. לקח לישראלה פרץ ימים מספר לחזור לעצמה, אבל השיתוק הנורא נעלם כלא היה. היא נפרדה בנישקות מחברותיה לחדר ואיחלה להן החלמה מהירה. כשהיא פנתה ללכת, קראה לה נוגה "ישראלה, ישראלה... אל נשחתי את המתנה שלי, קחי אותה איתך... את הכרית הרקומה שנתתי לך ביום שהגעת לכאן".

ישראלה נטלה את הכרית מידיה של נורית וחיבקה אותה חזק חזק. כשהגיעה הביתה, היא נפתה לחדרו של מיכאל התינוק, הרימה את ראשו והניחה את הכרית למראשותיו. "ילד מתוק שלי... הכרית הזו שמעה הרבה תפילות של אמא... תפילות שהרקיעו שחקים. היא גם מלאה דמעות של אבא. יהי רצון שהן ילון אותך ילדי בהמשך חיך, בבריאות ושמחה". ישראלה נעמדה לתפילת ערבית. עיניה זלגו כשהגיעה לברכה: "ברוך אתה השם רופא חולי עמו ישראל".

(קובי לוי)